

ПАНЕЦЬ СЯЗВ

*Театр тіней про жах,
удивство й помсту!*

*Подаруйте собі дивовижні емоції!
Театр тіней, годинниковий механізм
якого нічим не гірший за аналоги
на континенті, зможе вас захопити,
і навіть налякати. Ви побачите,
як зло посміхається, добрі люди йдуть
на загибель, а духи оживають! Станьте
свідками зустрічі Оскара Уорта
з Темним, його боротьбою і, нарешті,
зрадою, яка забрала його життя.
Ви почуєте мелодію зачарованої флейти,
під акомпанемент якої душі танечною
ходою ідуть прямісінько в пекло.*

*Прем'єра шоу відбудеться вже
незабаром у корчмі «Відьмин кіт».
Не для сладких духом!*

Зустрінемося сьогодні ввечері у «Відьминому коті». Олаус

Матеріал А. Лист від Олауса Клінта

ЗАЧАКЛОВАНІЙ

Мстива істота здобуває контроль над твоїм тілом на кілька секунд. Ти раптом усвідомлюєш, що персонажі інших гравців скоїли жахливий злочин проти тебе і хочеш убити їх за це. Можливо, це вплинуло на твоє дихання чи позу? Спробуй передати всю моторошність ситуації, описуючи, як змінився персонаж. Ти можеш сказати іншим персонажам, що ненавидиш їх, і що ніхто не вийде з корчми живим. Дістань зброю і напад на них. Після одного раунду бою істота втрачає контроль над тобою.

Матеріал Б. Інструкція для зачаклованого гравця

15 січня

Я знову побачила його ввечері, коли йшла спорожняти пісний горщик вівця Рутгера. Свічка в лійці руці згасла й, застигнувши в теплому коридорі на другому поверсі, я погнала, як риплять дошки підлоги. Хтось йшов до мене. Я прошепотіла голові: «Невідома». Голова відповіла незрозумілою мовою. Волосся на руках стало дибки. Кров пульсувала в жилах. Жоді я впустила горщик і побігла вниз. Мій тупіт розбудив кілька гостей. Потім мені довелося понад годину простояти навколішки, відтираючи сморід екскрементів Рутгера від підлоги. Салі розлютовилася. Я не сказала йому, що бачила привида — це тільки підштовпувала його у вогонь.

17 січня

Невже я довіку повинна нести на собі тягар провини? Я знаю, що зробила із Салі, але це було майже двадцять років тому. Він стає зовсім іншим, коли злий і я втрачаю мову від страху — а він продовжує вилапати від мене відповіді. Можливо, я мала б двічі подумати, перш ніж засуджувати його? Але я всього лише припустила, що раптовий занепад кор'єри мигляти окультиї пригнали. Однак мені тогочас не варто було згадувати про привида. Тепер я тиждень не зможу показуватися гостям на огі — синці на шії ще можна було б приховати комірцем, а сліди на грудях і животі ніхто не побачить, проте мовчавою окофіолетовою, як сніва, а ніс сильно напух.

Я боюся за Софію. Вона дуже схожа на мене, і я б хотіла розповісти їй усе, але боюся, як відреагує Салі. Він хоче викорінити всі її творчі нахили й поривання — все те, що вона успадкувала від мене.

31 січня

Я розповіла про свої кониари Софії і виявилось, що вона бачить такі самі! Чоловіка воюють — воюють підкрадається зі спини й перерізає йому горло пожели. Тіло ховають у неосвященій землі, і раптово — це виявляється його тілом. Це мене поховали живцем і я не можу вибратися. Усе, що я хочу, — поиститися і віднайти спокій. Я прокидаюся з криком.

7 лютого

Коли я зустріла його вчетверте, то зрозуміла, що він насправді шепоче їй: «Турі». Витративши кілька днів на обдумування цього питання, я, на превелике роздратування Салі, згадала, де була це їй раніше. Відуся Салі, який раніше керував кор'єрою, звали Турі Харйула. На горщі є багато старих листів. Серед них я знайшла стосик листів, підписаних іменем Турі і адресованих когось в Уппсалу. Хоч листи були зашифровані, та код виявився нескладним — я на цій ранок закінчує у своїй кімнаті, читаючи любовні листи Турі. Салі мовчить, що я знехтувала своїми обов'язками. Він спересердя гатить у стіни кухні й скидає каструлі на підлогу. Бідна Турі.

8 лютого

Тепер я знаю, хто той лицар. Турі пише про свою провинку й розкачує через скоєне вбивство. Він убив чоловіка, на ім'я Оскар Уорт, перерізавши йому горло. Це сталося під час зустрічі з трьома людьми з Уппсали. Одного з них звали Альберт. Оскар відмовився співпрацювати, але в штахт не було жодних натяків на те, що саме вони просили його зробити. Вони закопали його тіло десь у нашому саду. Турі пише, що замість того, щоб запросити священника освятити землю, вони осквернили його тіло магією. Він боїться, що прокляв кор'єру й прирік себе на некро.

1 березня

За останній час Софія стала ще більш мовчазною і остаточно закінчує в собі. Я спробувала поговорити з нею й вона розповіла, що хоче заснувати театр. Вона хотіла б показати виставу тут, у «Відьминому коті». Я думаю, що це прекрасна ідея. Я надіслала запрошення театральній трупі «Троїчній», здебільшого для залучення квітів, але й щоб надихнути Софію. Вони проїжджатимуть тут на початку квітня. Цього разу я не дозволю Салі все зіпсувати.

19 березня

Салі побачив лист від директора театру, і зараз я пишу ці рядки, ховаючись в стайні, як капосна дитина від покарання. Салі вдарив мене кочергою — усе потемніло, і я отямилася уже на підлозі. Я не відчувала пальців своєї руки, вони досі заніміли. Кров, сина, шматки й сльози течуть по моєму обличчю, і я намагаюся не схилити голову над щоденником, щоб не заплямувати його. Мені дуже страшно.

3 квітня

Якщо я залишусь тут, він мене вб'є. Сьогодні ввечері я зберу свої речі і оті листи Турі. Я покажу їх Софії, коли прийду до неї. Можливо, одного дня, коли Салі поїде або схвистається, ми повернемося до «Відьминого кота». Жоді ми зможемо разом шукати привидів.